

Det må blive den sidste mastesag -

Vejjen Frem

Nr. 47

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang

21. november 1970

Er danske borgere ansvarsløse?

Skal man tro hr. Baumgaard og regeringens presse, så må det danske folk være en ansvarsløs hob, der må sættes under administration og køres i stramme tøjler. - Og det ser næsten ud til, at påstanden om borgernes overforbrug er gentaget så ofte, at disse selv er endt med at tro derpå og derfor finder sig i unnydigsgørelsen.

Måget tyder imidlertid på, at det ikke er borgene, men den førte politik, der har bragt landet på fallitsens rand. Det danske erhvervsliv står produktionsmæssigt på et højt stude, og borgerne enkeltvis har deres private økonomi i orden, selv om de må aflevere halvdelen af deres indtægt til staten, og når de enkelte led er i orden, må helheden også være det, blot uvedkommende kræfter ikke bryder forskyrende ind. Vi så da også, at under trekanteringen 1957-60 var der inlet overforbrug, ingen inflation, ingen gældsstiftelse, men en opsparring, så man afbetalte milliardbeløb på tidl. regeringens gæld og foretog skattelettelser på over 10 %, - medens

tiden både før og efter har været præget af stadigt stigende skatteudskrivning, gældsstiftelse og krav til borgene om at „spænde livremmen ind“ - ligegyldigt om det er socialistske eller „borgerlige“ partier, der har magten.

- I den nuværende situation kan vi derfor ikke lade disse kendsgerninger ude af betragtning, vi må nærmere se på, hvorfor denne trekanteringen var som en frugtbar oase midt i den politiske ørken - og tage ved lære deraf.

Det særegne ved denne regering var, at her var Retstribunalen den tredje kant, og derved tilførtes der dansk politik noget nyt, idet dets tilstedeværelse udlukkede klassepolitik til fordel for saglig samfundspolitik. Dens arbejdsprogram blev derfor: orden i den offentlige økonomi, sparsommelighed med statsfinanserne, og en jordlovgivning, der bremse den grundspeculation, som er hovedårsagen til inflation og overforbrug. - Med denne politik skabtes trygge arbejdsvilkår for erhvervslivet, så det kunne disponere på langt sigt. Dette be-

tød øget produktion, øget indkomst og højere reallo. Der blev ro på arbejdsmarkedet og tilfredshed med „de gode tider“ - undtagen hos grundspekulanterne og deres politikere.

De, der kan huske 10 år tilbage, vil erindre, at der fra den kant blev ofret millionbeløb på en hadefuld propaganda mod Retstribundet, så det gled ud af regering og folketning, og man vendte igen tilbage til de gamle partiers blokpolitik.

Det er interessant nu 10 år efter at høre den konservative justitsminister Knud Thastrup udtale følgende: „Samfundets udvikling og byernes, navnlig Københavns stærke vækst, har givet anledning til meget store værdistigninger på jord. Enhver, der må erkende, at disse værdier for en stor del er skabt af samfundets vækst og derfor tilkommer os alle og ikke den tilfældige skodehaver“.

Han røber jo her, at det der skete i 1960, var en oplagt vildtørnske af befolkningen, og at grundskyldspolitik er retfærdig samfundspolitik. Man kan med tørre tal opføre, hvad det har kostet erhvervslivets folk at vinge denne politik.

I de 10 år, der er gået siden da, har vi haft en grundværdistigning på over 50 mia. (= 40.000 kr. pr. familie i Danmark). Denne samfundsform, som „tilkommer os alle“, skulle nu have været at finde i samfundets kasse til lettelse af skatter. Men den er der ikke, for den har politikerne foræret „den tilfældige skodehaver“ (monopolkapitalen), som nu lever højt derpå uden at producere „for fem flade ører“.

Det er her, vi finder landets overforbrug, og ikke hos den arbejdende befolkning. - Og det er her, vi har årsagen til alt det, som er ved at lamme hele samfundet, og som får folk til at tabe troen på et frit folkestyre.

Det er derfor politikerne, der handler ansvarsløst, og har de ikke mod eller vilje til at vedgå dette, bør de tage deres gode løj og gå, så der igen kan blive ført retfærdig samfundspolitik.

N. Th. Jøssen.

Det står nu til medlemmerne af to folkevalgte råd at hindre Nordsjællands ødelæggelse af NESA's projekterede kæmpemaster

For nogle måneder siden måtte fæstredes der i pressen en stærk interesse for hvilke hver, vorre politikere bestred udover arbejdet i Folkeetinget - hvorfor interesserede man sig især i den forbindelse ikke for kommunalpolitikernes „ben“ - det kunne der måske være nogen grund til at vide steder? „Vejjen Frem“ advarede mod at gå til værks på en sådan måde, at en rimelig og legitim interesse kom til at virke som en smålig snægen i næsten private sager, og

Fire millioner

Nordisk Godselskab A/S har fjent godt fire millioner kroner brutto eller ca. 50 pct. ved at være ejor af Egebjergsgård med godt 300.000 kvadratmeter jord ved Skovvej i Egebjergskvarteret, Ballerup-Måløv kommune, fra 1. oktober sidste år og indtil nu, hvor ejendommen er solgt videre. Ejendommen blev købt for ca. 8,5 millioner kr. (Berl. Tid. 12-11-70).

Målet er forbrug

Skredderen giver sig ikke af med at lave sko til sig selv, men køber dem hos skomageren. Skomageren prøver ikke på at lave sine egne klæder, men henvender sig til skredderen.

Det, som inden for enhver privat familie er sund fornuft, kan næppe blive til dristighed inden for en stor stat. Hvis et fremmed land kan forsøge os med en vore billigere, end vi selv kan lave dem, så lad os købe dem der og betale for dem med en del af det, vort eget arbejde frembringer, når dette anvendes på et område, hvor vi har et fortrin.

Målet og hensigten med al produktion er forbrug, og derfor bør producentens interesse kun vurderes, for s. vidt som det måtte være nødvendigt at fremme forbrugernes interesse. Denne grundsering er så selvsindig, at det ville være mere absurd at søge at bevise dens rigtighed. Men under det merkantilistiske system bliver forbrugernes interesse næsten altid tilsløset for producentens, og det synes som om man her jætter produktionen og ikke forbruget som al erhvervstidskomheds formål.

Adam Smith (1776)

„Information“, der havde startet benkampen, slog kors for sig og forskrede, at meningen var god nok. Det tror vi gerne, men så må man have os undskyldt, når vi under os over, at vi ikke nu, da der foreligger en situation, hvor en række politikere må opfattes som politiske gidsler, hører noget fra de blade, der i sin tid interesserede sig for de politiske „ben“.

For et par måneder siden skrev „Vejjen Frem“ om de planer, NESA havde om 45 meter høje elmaster gennem nogle af Sjællands smukkeste egne, og det blev fremhævet, at det i høj grad var et kritisk forhold, at der sad politikere såvel i NESA's bestyrelse som i Interessentskabet Kraftports ledelse, at hvilken grund det nok kunne blive svært at trænge igennem med lidt natut- og menneskevenlige synspunkter.

Nu må det til at være slut; det må gøres klart i EGNPLAN-RADET og FREDNINGSPLAN-UDVALGET, der nu skal tage stilling til vandalsmen, at hvis den hinføring er så vigtig, så må man også have råd til at betale, hvad det koster at lægge kabler i jorden i stedet for at opføre master og give dem en knytvevplacering midt i netop de egne, som københavnerne med stolthed plejer at vise deres græster.

Medlemmerne af de to for-nævnte udvalg behøver såmænd ikke at være særlig nervøse ved at stå fast på, at nu må det være sket med, at hensyn til industri-virksomheder og trafik går frem for alt, for netop med det nu diskuteret projekt har NESA selv demonstreret, at man heller ikke i selskabets bestyrelse mere tror på, at den bliver ved med at gå - det er i hvert fald den eneste fornuftige forklaring på, at man har valgt at bygge mastene i overstrøelse, langt større end der i virkeligheden er brug for dem p. l. Men så har man dem til senere anvendelse.

Dette gigantødelæggelsesprojekt bør blive en prøvesag - er der kendsgerninger bag politikernes smukke ord om, at vi skal bevare vort land rent og smukt, eller gælder de kun, til der bliver tale om, at det koster penge? Hvorfor har kulturministeren været tavls i denne sag - han plejer ellers ikke at være bange for at udtale sig, og her er så udpræget en sag, hvor der kunne være brug for netop en kulturminister.

er.

Københavnere kan glæde sig over, at mange husejere i den indre by viser en hel anden forståelse for det pitoreske miljø end Københavns kommune, hvis formentlig indsats på dette område indskrænker sig til et kontraktligt løfte om at overlevere mange tusinde kvadratmeter af den indre by til Gutenberghus - ENDDA I RYDDET

TILSTAND.

Demokrati på skærmen - side 2 ✕ Uheldigt forhandlingsoplæg - side 2 ✕ Vor mening - side 4 ✕ På vej mod 80'erne - side 4-5 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Lufthavn - eller 1000 hospitalspladser? - side 5 ✕ Breve fra læserne - side 6-7

VEJEN FREM

UDGAVEL AF FØRSTENGEN REJSFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og administration:

Kongensgade 4, 2100 København Ø, Tlf. TR 1467. Giro 7835

Kontorid: Mandag-Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket

Annoncer: 60 øre pr. mm plus evt. særlige

Abonnement:

Medlemskab (årsabonnement):

Kr. 52 pr. år

Enkelt S. 100

Kr. 15 pr. kvartal

Postbestilling

Løstpris: 1,00 kr. pr. nummer

Trykt: Kolding-Trykcenter, Vordingborg

DEMOKRATI PÅ SKERMEN

EN TRISTE BLADDØD er én af vor tids bekæmpelige kendsgerninger, beklagelig af mange grunde, men måske først og fremmest fordi læserne efterhånden fratages den mulighed for at reagere mod den daglige avis, der læ i, at man simpelthen tegnede abonnement på en anden. Det er nok i dette forhold, at vi skal finde forklaringen på, at så mange skriver læsebrev til deres avis. For 20 år siden var et brev fra en læser til hans daglige avis' redaktion en sjældenhed, der ved redaktionsmødet cirkulerede mellem redaktionsmedlemmer, og som man med garanti tog hensyn til — vox populi, ikke sandt?

ER KOMMER mange flere breve i dag til langt færre aviser, men det er stadigvæk sådan, at man rundt omkring på redaktionerne mærker sig tendensen i læsebrevene, og det sker ikke helt sjældent, at et læsebrev har kunnet påvise fejl, uretfærdigheder eller iøvrigt har peget på uboldbare tilstande.

EMOKRATIET har godt af den slags reaktioner fra dem, det demokratiske system bygger på og eksisterer for, og det kan derfor kun beklages, at det massemedium, der har længe den største indflydelse, endnu ikke har fundet ud af at give plads for læsernes eller altså her seerens reaktioner. Vi vil gerne henvende de rette myndigheders opmærksomhed på, at vi i allehøjeste grad mangler et organ i fjermsynet, hvor seerne kan komme til orde, eventuelt for at forsvare sig, men også for at gøre opmærksom på fejlagtige oplysninger eller slet underbyggede postulater, fremsat i TV.

ET SIGER SIG SELV — og nævnes her kun for en ørøds skyld — at sådanne udsendelser selvfølgelig ikke primært går ud på at lække gøse de fornæstelige, der vover at hæve en kritisk pegefinger over for noget, der er fremkommet på fjernsynets skærm, men at siget må være at skabe mulighed for, at også fjernsynets "læser" brevskriver kan komme til orde, som han kan det i "Berlingske Tidende", "Politiken", "Jyllands-Posten" eller "Vejen Frem". E. S. R.

UHELDIGT FORHANDLINGSOPLÆG

REGERINGENS IVER efter at kunne den automatiske dyrktidsregulering til livs må efterlade en mistanke om, at man har opgivet at komme dyrtiden til livs. Hvis prisstigningerne — som vi jo især kender i boligsektoren og inden for andre statsmanipulerede produktionsområder — standse, ville prisstigningerne jo ikke føre til efterfølgende lønstillinger. Det er en væmmelig mistanke, for er den rigtig, betyder den en fortsat udhuling af den arbejdende befolknings realen gennem inflationen.

Et par kendsgerninger understøtter mistanken: De borgerlige partiers ligegyrdighed over for de voldsomme jordprisstigninger. Skatteflyndningen af både lønmodtagere og forbrugere, som trods løfter om en kursændring har sat nye rekorder i den borgerlige regerings tid. Regeringens rentekord, som belønner den pengebevidstelse, som bliver mere og mere uopnåelig for almindelige mennesker — som følge af inflationen, skatte og de himmelstormende jord- og ejendomspriser.

REGERINGENS LØNDSPI, over for de statsansatte med afskaffelse af den automatiske dyrktidsregulering, tvungen voldsomt og et faktisk lønstillingsstop er hverken kloget eller rigtigt. De statsansattes lønforhold må følge det private arbejdsmarkeds. Og det er enfordigt, hvis regeringen tror, at partierne på det private arbejdsmarked vil forlænge vil kunne træffe en fredelig aftale, der hviler på de principer, som regeringen nu formentlig vil diktere de statsansatte.

ET ER RIGTIGT, at statens udgifter og vel især lønudgifterne er blevet alt for store. Men problemet løses ikke ved en generel forringelse af de statsansattes kår. Ikke ved at fjerne den dyrktidsregulering, som er de statsansattes eneste værn imod inflationen, fordi de ikke har mulighed for "longhitting". Problemerne løses kun gennem hårdt tiltrængte rationaliseringer, der på et sagligt grundlag bortskærer overflødige opgaver og trigger det overflødigsførte personale til den private produktionssektor.

Det var en sådan politik, man havde kunnet vente sig af en regering, der kalder sig liberal — men som ingen ventar sig mere.

POW-

Fra forbundsrådet skriver Niels Nøhr: BLÆNDVÆRK

I den forløbne tid har der været lavet sensationsoverskrifter i mange dagblade i anledning af regeringens såkaldte spareudvalg. Der har ikke været sparet på trykskræften for at give befolkningen det indtryk, at nu var regeringen på rette vej med virkelig at gøre noget ved landets betrængte finanser. Talstørrelsen har været i milliardklassen, for så meget skal der nu til for at påkalde sig opmærksomhed.

N. Nøhr

Omhyggeligt andgår man at sætte disse "sparetal" i relation til statsbudgetets samlede størrelse. Man undlader fuldstændigt at gøre opmærksom på, at regeringens forskellige fattre og sammenstilling i tresserne på mindre end ti år har øget statsbudgetterne fra under ti milliarder til over 35 milliarder kroner årligt. En sølle milliard er altså mindre end tre procent af statsbudgettet, men det er jo ikke nær så opsigtsvækkende at sige, at man vil spare mindre end tre procent. Yderligere er der al grund til at se med kritisk blik på de påståede besparelser. Mange af sparetalene er nemlig ikke reelle besparelser. En god del af disse såkaldte besparelser er kun en overflytning af udgifter fra statsbudgettet til de kommunale budgetter, og det vil sige, at pengene alligevel skal udredes af skatteyderne, som altså overhovedet ikke mærker noget til lettelser.

Andre af regeringens spareforanstaltninger er kun udskydelse af afholdelse af udgiften, og de vil så på et senere tidspunkt med forøget kraft belaste befolkningen på befolkningen. Der skal ledes med lys og lygte i de såkaldte spareplaner for at finde bare en antydning af, at regeringen har til hensigt at gøre noget ved den forføjede økonomiske politik, som har ført os ud i vanskelighederne. Der er ingen antydning af, at man vil foretage en sanering af de offentlige budgetter til at svulme op, og der er intet tegn på, at man vil standse den inflationspolitik, der er en følge af, at renten af landets jordværdistigninger undrages samfundet, og der øjnes intet sted en tendens af de erhvervsforholdene, der forhindrer den fri konkurrence i at forme erhvervsstrukturen, så den kan tilpasse sig verdensmarkedets forhold.

Rebsforbundet fremsatte i maj 1970 et 8-punktsprogram for en skitse til sanering af landets økonomi.

Der er grund til igen at gøre opmærksom på en række af disse punkter.

1. Gennem en grundskulereform må der sættes stop for jord- og ejendomspekulationen. En 2 procents stotgrundskyld ville

kunne indbringe 1800-1400 millioner kroner årligt til en tilsvarende skatteletelse.

2. Boligforlygels vilans må ryddes op, så man i vid udstrækning kan afskalfe skattegælden tilskud til huslejerne. Dermed kan man også opnå, at det blev muligt at hjælpe de sociale vanskeligt stillede til en ordentlig bolig. En stor del af grunden til de stadigt stigende boligomkostninger er netop, at skattefordelene v. lægges oven i huslejen.

3. En gennemgribende forenkling af lovgivning og administration er nødvendig, så man kan bortse af alle sådanne opgaver i den offentlige sektor, som borgerne selv, deres organisationer og erhvervene selv kan klare, og derved bliver der mulighed for at de egentlige fællesopgaver — ikke mindst på de

socialt områder — kan løses forsvært.

4. En frigørelse for alle told- og importrestriktioner og en liberalisering af vor valuta. Kun derved kan man skabe mulighed for erhvervenes tilpasning til de internationale handelsforhold, og kun derved kan man skabe grundlaget for at løse vore økonomiske problemer udadtil.

En politik, der bygger på disse retningslinier, vil kunne sikre fuld udnyttelse af landets produktions- og økonomiske ressourcer, og en sådan politik vil kunne skabe grundlaget for en sund udvikling i landets og den enkelte borgers økonomi. Det er blandedt at tro, at udspillet om spareforanstaltninger fra regeringen vil kunne løse problemerne, hverken nu eller fremover.

N. Nøhr.

Statsstøtten til hobbyvirksomhed må standses!

— Fritidsudrissningsloven må, uanset ministerens modstand, revideres omgående, udtalte Retsforbundets formand Ib Christensen. I Totlund forleden aften på generalforsamlingen i Retsforbundets østjyske kredse.

— Loven er et blandt mange eksempler på, at Folketinget lovgiver uden kendskab til de økonomiske og administrative følger. — Folketinget svigter sin prioriteringsopgave totalt, når der søes offentlige midler ud til pedagoger, fletning, messingsuppe, ridesport, modelbambbygning, astrologi o.s.v. — samtidig med at hverken landssvageforsorgen, statshospitalet eller udsatte socialgrupper kan få de nødvendige bevilgninger.

— At loven, hvis den ikke ændres, så alt det hobbybetonede skæres væk, fjerner forudsætningserne for det ulønnede, idealistiske ungdomsarbejde, bør også veje tungt til.

HÅRDT TRÆ

F. TREBBIEN
Albøge, 8570 Trustrup. — Telf. 06 32 05 22 Lyngby 161.

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.
Axel Korup
Lærermester - Selse - Skibby - Telf. 03 315 - Selse 128.

H. VINTER POULSEN

Solbakevej 10 - Skodstrup
Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

AKTOPHOT

LIVSTRYK
FOTOKOPI
DUPLIKERING
OVERSÆTTELSE
Tannegade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær
Bjergetgade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (08) 21 43 44

Rational skattepolitik

I en kronik i nærværende blad nr. 42 af 17.-10. har Erling Bundgaard anslået nogle betragtningsprincipper om "Principper for skattepolitik". Allerede ennet må skure føle i en retsstatsmands ører, og de bange anelser bliver da også til overnatlig bekræftelse. Ikke des mindre indeholder kronikken i starten nogle betragtningsprincipper, som er relativt fornuftige, også set fra et retspolitisk synspunkt, men Erling Bundgaard tager meget fornuftigt forbehold over for den opfattelse, som han med rette mener, mange retsstatsfolk hævder, at løsningen på fordelingsproblematikken består i afskaffelse af monopoler incl. jordmonopoler og afvikling af skatter på arbejde og forbrug, hvorved man forventer at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af produktionsfaktorerne og konfiskation af ufortjente indkomster. Erling Bundgaards forbehold skyldes, at han mener (med rette), der er et enkelt sted, hvor denne "lovligt udmerkede målsætning, halter". - Det er i spørgsmålet, det fulde udbytte af arbejdet". Erling Bundgaard gør

stud. oecon. Erling Bundgaard

Begrebet retsbeskyttende må her tages i videste forstand, så det ikke alene omfatter juridiske, men også moralske forhold og i det hele taget enhver foranstaltning, som er nødvendig for at sikre den bedst mulige udnyttelse af naturgrundlaget og et frivilligt samarbejde på lige vilkår i et højt udviklet moderne samfund. Iøvrigt vil jeg ikke her gå i detaljer med hensyn til, hvad de retsbeskyttende foranstaltninger skal omfatte, men eksempelvis skal nævnes, at de må omfatte sikring af samfærdsel ud fra et helheds-synspunkt, forebyggelse og bekæmpelse af epidemier og andre hygiejniske foranstaltninger, sikring af fri konkurrence, afskaffelse af monopoler og al offentlig erhvervsvirksomhed og kon-

troj, men nødvendige koncessioner m. v.

Kravet om begrænsning af det offentliges opgaver efter dette princip har i de sidste ca. 20 år været fuldstændig ignoreret i Retsforbundets politik, herunder i den politik, der blev ført af den såkaldte trekantregering, hvori Retsforbundet deltog. Der er derfor intet mærkeligt i, at dette krav også bliver overset af Erling Bundgaard, og at han derfor efter de relativt fornuftige indle-

sende betragtninger går over til at beskrive sine frentidsvisioner med hensyn til den fremtidige økonomiske udvikling.

Disse visioner er alt andet end opmuntrende; de rejser bl. a. et spørgsmål om, hvorvidt arbejdets resultat er en passende løn til arbejdet, således som det blev hævdet af Adam Smith og Henry George og vistnok af alle nyere økonomer af liberal observans, eller om det er nødvendigt, at der ydes en yderligere betaling til visse arbejdere som kompensations for "det faktiske offer i form af fysisk og psykisk arbejde", der er præsteret. Det må formodentlig forstås på den måde, at hvis en arbejder bruger dobbelt så stor energi til udførelse af et bestemt arbejdsprodukt, som en anden arbejder bruger til udførelse af det samme arbejdsprodukt, skal den første have dobbelt så stor løn som den anden. Hertil må for det første bemærkes, at et

Fra boghylden:

„Forsvarer til debat“

Sådan hedder en ny „Fokus-bog“, som er udsendt af forlaget Fremad. Den er redigeret af Socialdemokratiets forsvarsordfører i Folketinget Kjeld Olesen og indeholder foruden Socialdemokratiets forsvarsskrift og den gældende forsvarslov af 1969 tolv kapitler, hver skrevet af mere eller mindre kendte socialdemokrater.

Bogen sætter spørgsmålstegn ved en lang række forhold, som af mange endnu i dag anses for givne, og den gør det ud fra den generelle betragtning, at den politiske, økonomiske og tekniske udvikling nødvendigvis også må udvikling nødvendiggør forsvaret.

Lasse Budtz skriver om den aktuelle sikkerhedspolitiske situation og om udviklingsmulighederne i denne situation.

Erling Bjøl giver i kapitlet „Hvad kunne det nytte?“ en fremskilling af alliancemulighederne i dansk sikkerhedspolitik siden 1864 og de politiske vurderinger, som Danmarks sikkerheds-politik har hvilet på. Det er et af bogens mest interessante kapitler, som på flere måder stiller begivenhederne i et nyt lys.

sådan system formentlig vil blive umuligt at praktisere, og der næst er det klart, at hvis nogle får mere end værdien af det af dem fremskillede produkt, må andre nødvendigvis få mindre, hvorved nødvendigheden af en omfordeling af følger, at de sidste vil komme til at gøre hovedarbejdet for de første efter politikernes bestemmelse, og det må nok anses for meget tvivlsomt, om dette vil blive akcepteret.

Desuden vil en eventuel fornøden understøttelse til de fysisk og psykisk dårligt udrustede kunne tilvejebringes på en bedre måde ved hjælp af jorden, uden at en sådan understøttelse får indflydelse på lønninger eller priser, og uden at der gøres indgreb i nogens arbejdsudbytte.

Man kan så stille Erling Bundgaard det spørgsmål, med hvilken begrundelse kan en delvis beslaglæggelse af en persons arbejdsresultat forsvares? Er det til fordel for et eller andet tænkt tusind-

Blandt de øvrige fortællere skal nævnes Jens Otto Krag, Povl Søgaard, Niels Mathiasen og Kjeld Olesen. Frode Jacobsen skriver om hjemmefærd i atomalderen, mens formanden for forsvarsstampersonel, Chr. Sørensen, fortæller om de frivillige soldater og deres vilkår. Undervisningsdirektør Sigurd Højby, der har været formand for det nu nedlagte „Kmandvalg“, redegør for demokratiseringens betydning i forsvaret, mens Svend Aukjen leverer en beretning om udviklingen i forskellige landes forsvarsordninger med særlig vægt på problemet om værnepligt kontra hvervet personel.

Uden særlig forbindelse med det socialdemokratiske forsvarsforslag er Egert Petersens kapitel om et rent FN-forsvar og Lene Bros meninger om kvindelig værnepligt.

Selve bogens udgivelse er en understregning af, at Socialdemokratiet ønsker handling i forsvarsspørgsmålet, at spørgsmålet om en forsvarsreform er aktuelt politik. Mere end at dokumentere at Socialdemokratiets forslag er

åbenlyst, og hvorledes kommer de til at definere det eventuelle ide- al? Har de en speciel adgang til overnaturlige regioner ved hjælp af en sjette sans el. lign.? For med de fem sanser vil andre er udstyret med, vil de ikke kunne præstere et objektivt og almen- gyldigt bevis for rigtigheden af deres ideal, og kan et sådant bevis ikke præstere, bliver målsætningen en vilkårlighed, der let kan udarte til det frygteligste endnu sete tyranni være end Hitlers og Stalins.

Dels af hensyn til konsekvenserne, men især fordi vilkårlighed altid er forkastelig, bør man holde sig til den foran anførte målsætning, hvis rigtighed kan begrundes objektivt og almengyldigt. Af denne målsætning følger, at den eneste rationelle skattepolitik består i afskaffelse af alle skatter. Det offentlige indtægter bliver da begrænset til jorden, hvorved alles lige ret til udnyttelse af naturgrundlaget er uærbørlig, når samtidig det offentliges udgifter begrænses til værelagelse af opgaver med retsbeskyttende formål.

Olof Sørensen.

den rigtige løsning på forsvarsproblemerne, bekræfter bogen, at der er mange problemer at debattere. Enhver, der har lyst til at deltage i denne debat, vil kunne læse bogen med udbytte.

Fov-

FORSVARET TIL DEBAT, redigeret af Kjeld Olesen 160 sider. Kr. 17,75 Fremads Fokusbøger.

Det, det gælder om

Hvis man interesserer sig for fagforeningsforhold og lejlighedsvis har undret sig over, at disse faglige sammenslutninger har udrettet så lidt til gavn for deres medlemmer, som tilfældet er, skal man læse Magnus Johannsens „Dialog med en velfærdspolitiker“ - udgivet i Spektrums Aktuelle - og god at få forstand af. Som f. eks. den gamle arbejdsmand ude hos Bunnestier, der fortæller fortæller, at de fleste af de tanker, fatteren, at de fleste af de tanker, som de unge mennesker går med i mere eller mindre samfundsskyttende retning, slet ikke var så nye endda, ja, de fleste af dem var tænkt første gang for tusinder af år siden. Det, det gjaldt om, var at få dem til at bryde igennem, og det har han jo så selv ret i. Vi lærer mange mennesker at kende i Johannsens bog, alle sammen levende mennesker, der har en som regel barsk kommentar til det samfund, vi lever i.

Magnus Johannsen: DIALOG MED EN VELFÆRDSPOLITIKER (Spektrum's Aktuelle).

Når De har læst „Vejen Frem“, vil Deres nabo måske være interesseret i at læse det

Th. Vestergaard

Vognmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Medbrandt

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

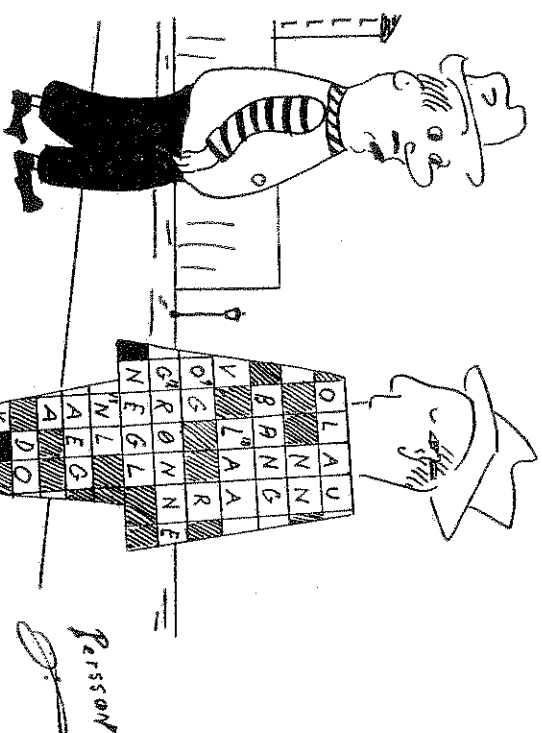
ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 428

Trækontoret

Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

Møbelretnngen »HYGGEBO«

Sjællandsgade 52-54, Aalhus
Telf. 06 - 12 98 46

Hvad får du så tiden til at gå med, efter at du er blevet folkepensionist, Holgeren?

VOR MENING

OM ANDREES MENING...

Der blir ingen Søring

BERLINGSKE TIDENDE (køns.)
gaver i en leder udtrykke for til-
fredshed med, at trafikminister
Ove Guldberg har droppet den
uhykelige Søring til fordel for
den såkaldte Godsøring, vel
vagtens ud fra den tanke, at man
af to onder vælger det mindste,
men det konservativt blad er ikke
rigtigt tilfreds med ministerens
ræsonneren.

Så sent staten har ansvar for
hovedvejs- og motorvejsudviklin-
gen, og så sent trafikministeren nu
tydeligt har valgt en ydre ringvej,
lader han det fremdeles stå hen,
om Søringen alligevel skal kon-
strueres. Efter hans mening er
København velkommen til selv at
bygge Søringen, hvis byen blot
selv betaler den.

Denne i det ydre særdeles libe-
rale holdning hos trafikministeren
ligger imidlertid af en stærk man-
get på indre konsekvens. — Hvis
København virkelig tog minister-
ren på ordet — en mulighed, som
ikke er særlig sandsynlig, men
dog heller ikke kan udelukkes —
og selv byggede Søringen som en
gennemgående motorvej, ville
ideen med en ydre ringvej være
gennemhullet. En del af transit-
trafikken til Amager, lufthavn og
Slåne ville da — med hele sin
kulde- og støjdudvikling — stik
imod ministerens og Folketingets
opfattelse — alligevel lægge vejen
om at det indre København. Man
ville få en faktisk trafikstrøm
med et andet forløb end det til-
sigtede, og man ville få en vel-
mæssig dobbeltinvestering af be-
tydelige dimensioner.

Trafikministeren kan selvfølgelig
lig ikke samtidig med at sikre
sig Folketingets tilslutning til en
transitstrøm tilhede København at
løse aktuariet det samme problem
på en anden måde. Alene det hed-
synet til sund økonomi og skatte-
udskrivningen forbyder dette. —
Men er det ikke nok til at over-
bevise ministeren, bedes han hu-
ske på, at den københavnske Sø-
ring blev til på papiret på et
tidspunkt, da forurensningsdebatten
her i landet endnu var ganske
svag. Siden er den blevet stærk.

Fra grundstigningsskyld til figurrelsesafgift

Fra Aarhus Universitets Økono-
miske Institut har jeg udsendt
en afhandling om grundstignings-
skylden ("Fra grundstignings-
skyld til figurrelsesafgift" af lek-
tor, cand. oecón. Gunnar Thørlund
Jepsen, i kommission hos Akade-
misk Boghandel — Aarhus). I af-
handlingen, der er på 150 sider,
har forfatteren sat sig det mål
at finde ud af årsagen til, at den
danske grundstigningsskyld stort
set kun fik lov at fungere i 30
år og blev en meget upopulær
skatteform. Der er ingen tvivl
om, at ikke mindst fra et geor-
gistisk synspunkt er det af stor
betydning at drage en konsekvent
lære af grundstigningsskyldens
flasko som beskaffenhedsform, en
flasko, der udover politiske år-
sager også efter min bedste be-
dommelse var begrundet i, at man
ikke — og heller ikke i georhisti-
ske kreds — havde gjort sig den
umagne virkeligt dybtgående at gen-

og regningen har løvet at gøre
bekendelsen af røg og støj til
en af sine fremde opgaver. At
tillade en københavnske transi-
tmotorvej ville være at give grant
lys for en af de mest fortættede
forurensningskilder. Det er desuden
en forurensningskilde, staten har den
nemtest mulige adgang til at
hindre gennem sin myndighed
over landets motorvejsprogram. —
Det er ikke en indfyldelse efter et
ansvar, der kan forventes væk med
en håndbevægelse af en minister.

● Det er udmærket, at også Berl-
Tidende ønsker at hægte sig på
forurensningsvognen, men egentlig
synes vi, at bladet godt kunne
have omstreds planer om lufthavns-
bygget i Himmelt.

Principielt er det storartet, at
et amt har evne og vilje til at
handle selvstændigt og ikke lade
sig dirigere fra Slotsbolmen i Kø-
benhavn. Endnu mere storartet
ville det imidlertid være, om et
sådant amtshierarki dels havde et
formulært sigte og dels var økono-
misk forsvarligt.

Desværre forholder det sig i
sagen Himmelt lufthavn præcis,
som det hedder i en protestadres-
se, der af rask folk samles imod
dereskrifter til for tiden: Vi har
ikke brug for denne lufthavn, og
vi har ikke råd til at bygge den.
Antiborgermester Svane Hansen
har fra sin råmandstid i Aarhus
medbragt den lokalpolitiske
overbevisning, at det store Aarhus
absolut skal have en lufthavn lige
uden for døren. Holdningen er
præcis, i dette ords dærlige be-
tydning. Virkelig store byer ver-
den over har for længst afhandlet
sig med, at store lufthavne —
også af støjnæssige grunde — må
ligge uden for de naturlige by-
udviklingsområder.

Thistrup lufthavn har en noget

Raske folk

Morgenavisen JYLLANDS-PO-
STEN (udf.) kommenterer tra-
fikministerens advokats indad Aar-
hus omstreds planer om lufthavns-
bygget i Himmelt.

Principielt er det storartet, at
et amt har evne og vilje til at
handle selvstændigt og ikke lade
sig dirigere fra Slotsbolmen i Kø-
benhavn. Endnu mere storartet
ville det imidlertid være, om et
sådant amtshierarki dels havde et
formulært sigte og dels var økono-
misk forsvarligt.

Desværre forholder det sig i
sagen Himmelt lufthavn præcis,
som det hedder i en protestadres-
se, der af rask folk samles imod
dereskrifter til for tiden: Vi har
ikke brug for denne lufthavn, og
vi har ikke råd til at bygge den.
Antiborgermester Svane Hansen
har fra sin råmandstid i Aarhus
medbragt den lokalpolitiske
overbevisning, at det store Aarhus
absolut skal have en lufthavn lige
uden for døren. Holdningen er
præcis, i dette ords dærlige be-
tydning. Virkelig store byer ver-
den over har for længst afhandlet
sig med, at store lufthavne —
også af støjnæssige grunde — må
ligge uden for de naturlige by-
udviklingsområder.

Thistrup lufthavn har en noget

At
Gunnar
Thørlund
Jepsen

KRONIK

nemtenke grundstigningsskyldens
konsekvenser og rigtige udform-
ning.
I det følgende skal gives et
kort resumé af afhandlingen, som
må have interesse for dem, der
er interesseret i hele jordbeskat-
ningsproblemet.

Grundstigningsskylden tog sit
udgangspunkt i Henry Georges
skattefilosofi. Den var hertil i
modstrid med grundstigningen en
beskaffenhedsform, der harmonere-
de med mange økonomiske filoso-
fers synspunkter. Helt analog
med en grundskyld var grund-
stigningsskylden dog ikke. Det
vises i afhandlingen, at en grund-
stigningsskyld ikke umiddelbart
svarer til en grundskyld med er-
statning ved indværelsen af denne,
og at en grundstigningsskyld ud-
formet på basis af stigningen i
jordværdierne adskiller sig fra
inddrægtelse af stigningen i jord-
renten eller en del heraf igennem

unde hr. Guldberg den gestus at
overlade afgørelsen, altså den for-
melle afgørelse om opgivelsen af
Søringen til den københavnske
borgerrepræsentation. København
har ikke en jordisk chance for at
gennemføre Søringen på egen
hånd, bl. a. ville det være ganske
usandsynligt, at man tør udfor-
dre de københavnske skattebor-
gere ved at optage udenlandske
lån af den størrelse, som gen-
nemførelsen af Søringen ville
kræve. Det er løvrigt lidt af en
glæde, hvad der får „Berlingske
Tidende" til at tro, at folk fra
Nordsjælland og Skåne vil kap-
pes om at komme ud til Amager
— hvad i alverden skulle de dér?

near ideel belægenhed for amtets
største byer, og ud fra en jysk
højhedsbetragtning er det så
langtfra en ny lufthavn 15 kilo-
meter fra Aarhus, der er mest
brug for.

Udlands-ruter fra Jylland er der
stort og stigende behov for, men
på dette område får amtet adet
ingen indflydelse. En fornyelse
af flytransporten til København
er derimod vis for langt de fleste
af amtets indbyggere.

Igen transportmæssige eller
tekniske grunde taler for en Ham-
mel-lufthavn. Nogle taler direkte
imod — f. eks. problemerne om-
kring omfattende ekspropriationer
og beslaglæggelse af store areal-
er god jord.

Men først og sist er det dog
økonomien, som må være afgø-
rende i øjeblikket. De nye an-
vil i de kommende år med frem-
med meget betydelige udgiftsom-
råder på alle betydningsfulde fel-
ter.

Skatteborgerne vil ikke kunne
opbyrde det mindste gram af for-
ståelse for, at et amt skal ind-
lede sin nye æra som opkøber
også af indkomstkøbet med lige-
frem at give sig til at samle på
udgifter til overflødige status-
symboler.

Når Guldberg adværer mod det-
te, er det for en gangs skyld et
godt råd, der er billigt.

en såkaldt menudbytteskat. Det
skyldes, at jordværdierne beror
på forventninger om den fremti-
dige udvikling i jordrenten og
derfor sjældent løber parallelt
med den aktuelle udvikling i jord-
renten.

I afhandlingen gennemgås sy-
stematisk de problemer, grund-
stigningsskylden rejste især i
sammenligning med grundskyld-
den. Et væsentligt pre n såvel
ved grundstigningen som grundsig-
ningsskylden er, at en ansættelse
af jordværdierne uden hensynta-
gen til skattebyrden er vanskelig.
fordi man ikke kan tage ud-
gangspunkt i de faktiske handels-
værdier på jorden. En praktisk
udvej til at løse dette problem
kunne være at vurdere jorden ef-
ter dens faktiske handelsværdi d-
v. s. under hensyntagen til eksis-
tensen af grundstigningsskylden
og så anvende en højere beskaf-
ningsprocent. Konjunkturregulæ-

● Når „raske folk" protesterer
imod meningsløst offentlig sløseri
med borgernes penge, viser det
sig ofte at være netstatsfolk, der
er blandt initiativtagerne. Sådan
også med „komiteen mod Ham-
mel-lufthavnen", hvor formanden
for Retsforbundet i Aarhus amt,
arbejdsleder E. R. Jensen, og en
af amtetsrådsens folketingskandi-
dater, assistent Evald M. Søren-
sen, har taget det store slæb. —
Måtte de få held af deres fornuft-
lige indsats.

Lad os som eksempler på lig-
nende initiativer i flæng nævne
protesterne imod kommunalpolit-
ikernes familieudgifter til vej-
kongres i Tokyo på skattebyrdes
regning. Mange politikere blev
tvunget til at opgive planerne,
men en del slap dog af sted, og

p. gr. a. trafikministeriets sløvhed
endte regningerne i mange tilfæl-
de hos staten — og blev betalt af
vejfonden. Lad os nævne initiativ-
verne imod forvarselskommandens
meningsløse udflytning til Vedbæk
og det dermed forbundne projekt
om et kæmpekontorhus til 30 mill.
kr. De har ikke givet resultater
— endnu. Protesten imod anskaf-
følsen af tre luksussly til hoffets,
regeringens og Folketingets brug.
Den gav til resultat, at 50 mill.
kroner blev sparet, selv om det
officielt var regeringens spare-
udvalg, der gav planen dødsstø-
det.

Ikke mindst under en borgerlig
regering med en dominerende og
ofte for regeringsloyal presse er
det af betydning, at der findes
„raske folk".

På vej mod 80'erne

Foreningen af Fabrikanten i
Jernindustrien i Frovinen, der er
Danisk Arbejdsgiverforenings stør-
ste tilknyttede, selvstændige ar-
bejdsgiverorganisation, har holdt
75 års jubilæum. I stedet for at
markere jubilæum på traditionel
vis ved at skue tilbage med et
jubilæumsskrift, har man valgt at
udgive et fremadskuende bogværk.

I dette, der bærer overskriften
titel, har 26 forfattere, der dag-
ligt giver sig af med forskning,
politik og industri, skrevet en
række bidrag om den forventede
udvikling inden for deres område.
Vi bringer et lille udvalg heraf
som smagsprøve:

Fabrikant Svend Bergsøe om
landbrug og industri i 70'erne:

Det er et handikap for den eu-
ropæiske industri, ikke mindst
herhjemme, at man konsekvent
mistenkeliggør erhvervslivet. Nu
er det galt, at dansk industri tjæ-
ner penge ved hjælp af den of-
fentligt støttede forskning. Man
glemmer, at ikke al forskning
skal foregå i et elfenbenstårn.

tingsproblemet, d.v.s. spørgsmå-
let om at undgå, at man ved be-
skaffningen rammer mere end den
forventede stigning, der ligger ud-
over den almindelige prisniveau-
stigning i samfundet, samt det så-
kaldte symmetriproblem, d.v.s.
problemet om at behandle grund-
værdifald analogt med grundvær-
distigning, således som det ville
være tilfældet under fuld grund-
skyld med erstatning ved indvæ-
relsen, analyseres også i afhand-
lingen. Endelig behøves det såkald-
te tidsintervallproblem, der beror
på det forhold, at grundstignings-
skylden i modsætning til grund-
skylden er baseret på den relati-
ve værdistigning inden for be-
stemte tidsintervaller, samt
grundbeløbsfordelingsproblemet,
d.v.s. hvorledes man skal forhol-
de sig, når grunde opdeles eller
sammenlægges. At finde en ud-
formning af grundstigningsskyld-
den, der løser alle de nævnte pro-
blemer, er vanskeligt. Forfatterens
konklusion går i retning af, at
en grundstigningsskyld baseret
på de faktiske handelsværdier un-
der hensyntagen til grundstig-
ningsskylden, hvor afgiften kunne
antages såvel negativ som posi-
tiv værdier og som opererer med
helt konstante tidsintervaller for
statlens beregning og en grund-
beløbsfordeling ved indskykning og

sammenlægning på m²-basis eller
andet objektivt grundlag, ville
være den mest hensigtsmæssige
udformning af grundstignings-
skylden.

Direktor, civilingeniør Nils Foss
om medarbejderpolitik:

Der er i dag et urimeligt skel
mellem arbejdere og funktionæ-
rer til skade for samfundet i
virksomheden og for det enkelte
menneskes velbefindende. Dette
skel må fjernes.

Man tog i meget ringe grad
hensyn til de nævnte problemer
ved grundstigningsskyldens ud-
formning. I afhandlingen omtales,
hvorledes man undlod at tilpasse
de faktiske jordværdistignings-
cipper under hensyn til, at disse
skulle fungere som basis ikke ale-
ne for den almindelige jordeb-
skatning, men også for en grund-
stigningsskyld. For det første op-
rederede man som følge af forskel-
lige omvæltninger med til-
gange lange intervaller for beskaf-
ningens beregning. For det andet
palagde man vurderingsmyndig-
hederne at vurdere jorden uden
hensyntagen til grundstignings-
skylden. Vurderingerne fulgte dog
ikke konsekvent dette princip. Bi-
a, derfor var de nemartede for
forskellige typer jord (flendungs-
jord, byudviklingsjord og egent-
lig byjord). For det tredje blev
grundbeløbsfordelingsproblemet
ved udskykninger og sammenlæg-
ninger ikke løst konsekvent. En
hovedårsag til, at grundstignings-
skylden kom til at virke uretfærdig
komplikeret og tilfældig var så-
ledes, at man ikke ved grundstig-

Breve fra læserne

UBERETTIGET LIBERALISME

Det hænder, at man hører, at Retsforbundet er et liberalt parti, og at det derfor må være tilhænger af en liberalisering af abortlovgivningen. Dette er en halv sandhed. Retsforbundet er et rets-forbund, fordi kun den frihed, som er retsforbundet, er værdifuld. Den liberale afgrænsning af abortlovgivningen, som giver en kvinde frihed til at kræmpe sit barns ret til livet, er en uberegtiget liberalisme, idet det, der er frihed for moderen, er terror for barnet. Derfor skælder man frihedens sag ved at lade den omfatte friheden til at gøre uret.

Det hænder, at man hører, at da Retsforbundet er et liberalt parti, bør det være tilhænger af frigivelsen af hash. Nu sidst har Ejnar Larsen i nr. 10/41 hævde, at selv om brugere af såkaldt hårde stoffer er begyndt med brugen af hash, så tvinges den, der har vænnet sig til hash, til at bruge de hårde giftstoffer, fordi de i perioder ikke har kunnet få hash. "Det er altså vores lovgivning på det område, som gør mange unge til narke-vrag".

Selv er jeg gammel farmakolog, men vil nøjes med at citere, hvad retsmedicinen dr. Jørgen Voigt skriver i "Ugeskrift for Læger" 15.-10-1970. Han behandler den side af narkotika-problemet, som kaldes "narcomedsalfald" og skriver:

"Formålet med henværende oplyselse har som nævnt været at gøre opmærksom på, at der nu også optræder dødsfald som følge af narkotika-brug i Danmark, oven i købet med en tendens til stigning. Det synes uomtvisteligt, at narkotika-brug også her i landet er tiltagende på epidemisk vis, og dette vil væsentligt medføre, at dets mest tragiske og uoprettelige resultat, narkotika-døden i tidlig alder, vil vise sig med stigende frekvens ...

Disse dødsfald må betragtes som ganske meningsløse og burde kunne forebygges. Behandlingen af narcomaner er svær og utaknemlig, og derfor bør der først og fremmest sættes ind profylaktisk. For mig at se må profylaksen bestå i, at man med alle til rådighed stående midler hindrer indværelse og udbredelse af euforiserende stoffer, og dette bør efter min mening også omfatte hash og analoge præparater, der gennem deres specielle egenskaber og rituelle numbus drager forsvarelses unge og børn ind i miljøet, hvor vejen til farligere stoffer er kort for dem, der i denne henseende er "bad risks", og skråplanen mod stoffer bør der sættes positivt ind over for dem, der viser sig at høre til i misbrugsgruppen.

Fra et lægeligt synspunkt er det ikke muligt at se nogen berettigelse for frigivelsen af euforiserende stoffer unger nogen form, kun kontraindikationer. Det over- kun kontraindikationer. Det over- store og kræver en enorm indsats fra alle sider for at blive løst; men de løses ikke ved indlæggelse af euforiserende stoffer. Problemet og ikke sløres af rusgifte af den ene eller anden art. Den provokerende agitation for hashens udbredelse fra nogle af dem, der skulle være med til at bære kulturen fremad, bør lade mere agterne mennesker kende - så må vi løbe den temmelig ligegyldige risiko for at denne gruppe

at blive kaldt reaktionære. Den kultur, der fostres i rusens låger, må vi - specielt på denne dystre baggrund - kunne undvære og nøjes med den, der udspringer af det klare og uforstyrrede menneskesind ...

Når det fremføres, at majoriteten måske kunne administrere hash uden skade for sig selv eller samfundet, må man med Kihlborn svare, at en skadelidende minoritet kommer til at betale prisen for en middeholdende majoritets skyld, og positive egenskaber hos cannabiss, der kan opveje denne høje pris, savnes. Fortællerne for og overbevisende argumenter for frigivelsen, for dem kan komme på tale; endnu er sådanne argumenter ikke fremkommet, modarbejderne er klare, og så længe man indvælses, salg og brug af hash begrænses på enhver måde."

Sådan skriver dr. Jørgen Voigt fra Universitetets Retsmedicinske Institut.

Viggo Starcke.

Mondrup spør'

I "Vejen Frem" 7. november spørger Svend Mondrup: "Hvad kan der vindes generelt ved pengeløstigninger?"

Under den nuværende fulde beskæftigelse, hvor arbejdskraften er i sælgers marked, vil enhver søge at få den højst mulige betaling (løn) for sit arbejde for derved at få en større andel af produktionsresultatet - altså gennem pengeløstigninger.

Hvis produktionen i de kom-

Markedsrente - jordværdi?

I "Vejen Frem" nr. 44 har Knud Tholstrup nogle bemærkninger til mig - eller egentlig til det på sidste landsmøde debatterede forslag til jordlovsforsnit i vort arbejdsprogram.

Vi kan selvfølgelig være enige i, at fuld grundskyld af et stykke jord er det beløb, som man er villig til at betale i årlig afgift ... Det er i det hele taget karakteristisk, at vi i Retsforbundet altid har været enige om målet, men altid har diskuteret vejen dertil!

Når vi har foreslået at anvende markedsrenten i stedet for de 4 pct., vi hidtil har opereret med som fuld grundskyld, er det i en ærlig bestræbelse på at rydde hindringer af vejen mod målet!

Vi mener egentlig, at så længe vi går den vej (eller omvej?) først at ansætte et areals værdi og derefter beregne den årlige jordafgift som en procentdel heraf, er der ikke andet realistisk at gå ud fra end markedsrenten. Af h. t. eventuelle nye løsninger må vi vist have klarlagt terminologien. Når jeg (og vi) bruger udtrykket markedsrente, så mener vi simpelthen: DET ALM. RENTENIVEAU, medens Kn. Tholstrup bruger udtrykket "markedsrenten for jord" - som synonymt med jordværdien.

"Markedsrenten kan aflæses af de i stadighed gennemførte ejersdomshandeler", Netop! - Hvis der med markedsrenten menes jordværdien.

mende år stiger 4 procent, og man tænker sig, at løningerne udgør hovedparten, kunne real-lønnen formentlig stige 5 pct. gennem tilsvarende pengeløstigninger. Men da skatterne stiger i større tempo end produktionen, ville reallonnen formentlig kun stige 3-4 pct., og pengeløstigningen ville ikke kunne andrage mere end disse 3-4 pct., hvis ikke der kommer falske penge ind i omsetningen.

Ifølge teorierne fra Henry Georges "Fremskridt og Fattigdom" bundtænder hovedparten af frem-skriftene sig i højere jordrente, som indkasseres af jordejerne uden modydelse, og det virker på den måde, at reallovningsens stigning går i de forkerte lønninger, så tilbage kan bliver pengeløstigningerne. Men disse er nødvendige for at grundejerne kan få den uforføjte andel af produktio-

Vi må derfor indstille os på fortsatte pengeløstigninger uden tilsvarende reallovningsstigninger til dem, der udfører arbejdet, indtil befolkningen og politikerne lærer den rette sammenhæng mellem produktionsværdier, grundværdistigninger, inflation og pengeløstigninger. Men det varer nok noget, inden den trænger ind, når ikke engang Svend Mondrup, som ellers er godt inde i Henry Georges værker, kan begribe den.

Knud Tholstrup.

Tak

for artiklerne om jægten på de erhvervsdrivende og prisstoppet. Så findes der altså endnu ledende skribenter, som kan skrive om erhvervsforhold uden at lunge ud efter de erhvervsdrivende.

Jul. Schultz,
skoleinspektør,
Frederiksunds.

Når der handles om et jordareal, der skønnes at have en årlig brugsværdi på 10.000 kr., og vi har et renteniveau på 10 pct., vil prisen blive ca. 100.000 kr. - og vil man have de 10.000 kr. indtil samfundshusholdningen, må man vurdere arealet 100.000 kr. op (- værdien af privat foranstaltede og - betalte grundforbedringer), og man må opkræve normal rente!

Man kan selvfølgelig godt få beløbet, de 10.000 kr. ind, selv om man anvender en anden rentesats, f.eks. 4 pct., så må man vurdere arealet til 250.000, men det bliver nok for vanskeligt at

Om den automatiske...

Som tjenestemand må jeg tage afstand fra ESR's forslag om at afskaffe den automatiske lønregulering, der selvfølgelig har haft det formål at holde tjenestemandene skadeløse over for et stigende prisniveau.

Hvis vi sætter inflationen til gennemsnitlig 5 pct. i 40 år = 200 pct., så ville, hvis vi ikke havde haft reguleringstilleggene, tjenestemandens økonomiske aktionradius være reduceret til 1/4. Det ville have været lidt uprakt-

for sådan noget praktiseret - og for kunstigt!

Der var på landsmødet ingen indvendinger mod princippet, der da heller ikke er nyt - 4 pct. var jo netop i sin tid normal markedsrente.

Det nye er det beklageligt høje renteniveau, men det er en realitet, vi ikke kan se bort fra.

Kr. Kristensen.

„Vigtig meddelelse“

Al - hvor tragisk - her kæmper Danmark og Retsforbundet for livet - og - hvad ser man i Vejen Frem? - en annonce "VTG-TTG" - alle græve retsstatsfolk

Fuld grundskyld

Er markedsrenten (1 pct. over diskontoen) fuld grundskyld? Jeg kan ikke se, at fuld grundskyld kan ikke se, at fuld grundskyld har noget med pct. af handelsværdien at gøre. Det, der er skabt ved menneskelig arbejdsindsats (herunder også arbejdsudgifter) kan gøres til genstand for køb og salg og vurderes til handelspris; men det, der skabes ved samfundets vækst, udvikling, administration og opbygning af samfundsgoder, giver sig udslag i en besiddelsesværdi af vort fælles livsgrundlag jorden. Indtærlse af fuld grundskyld kræver en anden vurderingsmetode, vurderingsmyndighederne må ansætte hver jordlod til det, som en fornuftig ejer eller forpagter tænkes villig til at yde årlig for besiddelsen af vedkommende jordlod i betragtning af den behagelighed og indflydelse, besiddelsen betyder for ham, efter at han har fået vedetlæg for sin arbejdsindsats.

Indføres fuld grundskyld efter dette system, støder vi på den umulighed, at den opkræves af skattebetalere, der kun er ejere af havn, mens formueejere er det af gavne. Da vore love har godkendt, at samfundsskabt grundværdi hidtil er indtegnet i privatformuene, må den indtill nu konstaterede grundskyldsværdi udskilles af formuene gennem en formueafgift, der bruges til at nedbringe gælden på jordarealerne i det forhold, som fremmed kapital højlig gældsbeviser er medelever af arealet. Vælgerne er ansvarlige for lovene, derfor må alle formuer delage i afgiften, men da der er størst indhold af spekulations- og monopolværdier i de største formuer, kunne det vel være rimeligt, om afgiften blev efter stignende skala for f.eks. 10 pct. af formuer indtill 100.000, derefter stignende for hver 50.000 eller 100.000 indtill 30 pct. på formuer over 1 1/2 million. Der tales om indtærlse af fuld grundskyld ved skatteomlægning gennem 20 eller 30 år. Jeg kan ikke se realiteten i det, skatter kan flyttes, måske blive billigere at administrere, grundstigningskyld kan hæmme,

tisk, om der hvert andet år skulle være forhandlet med ministeriet, som det nu foreslås. Portionerne indgår selvfølgelig i den samlede indtægt og beskattes efter denne. Der er jo ingen tvivl om, at inflationen vil fortsætte, så hvis organisationerne går med til at opheve "automatikken", må tjenestemandene regne med en nedgang i deres realloøn på 5 pct. om året.

P. Westergaard,
Køge.

kaldes til samling - til bankospil! Ja, men søde venner, har I da intet begrebet? - Forstår I slet ikke, hvad der er op og ned? - "BANKOSEIL", og vi skal dø klokken atten, - Guds fred med jer - Retsforbundet og Danmark.

K. T. W. Aggergren,

Brabrand.

Her Aggergren har nok ikke helt forstået, at kampen for Danmark og Retsforbundet kræver penge, mange penge. Og partierne uden for Folketinget får jo ikke skatteborgerbetalt statslån, som Folketingets partier har betalt hamanden. Bankospil er en dårlig fornøjelse og populær måde på at skaffe penge på, "fritillige penge". Så spil bare løs!

Ked.

men ikke hindre jordspekulation, og den jordværdi, der nu er indlemmet i formuene, vil vedligeholde arbejdsfri indtægter og derved modvirke inflationens udvikling og nedgangen i produktionsomkostningerne. Den falske kapital må ud af formuene, før en grundskyldreform kan vise sin virkning fuldtud.

Sofus Andersen,
5491 Blommenslyst.

Små fortin vejer mere...

Man kunne have ventet, at når en skribent som Elsa Gress i Berlingske Aftenavis den 24. oktober over næsten syv spalter skriver en week-end-artikel om "USA - forfallede og realitet", at det et eller andet sted havde været lidt facts. Det var der ikke. Man får det indtryk, at emnet ligger uden for de områder, hvor Elsa Gress ved besked. Man får det indtryk, at hun er et af ofrene for den orientalsk orienterede misstærkeliggørelse af Amerikas handlinger og hensigter.

Op over alle de fejl og mangler, som henrykte europæere kan påvise hos amerikanerne, hæver sig tre vigtige kendsgerninger, som er helt dominerende ved bedømmelsen af USA.

Den første er, at selv om Amerikas negerproblem endnu ikke er løst, så er, så vidt jeg ved, det amerikanske folk det eneste, der har udkæmpet en blodig borgerkrig for at afskaffe negerslaveriet. Det må man huske i disse dage, hvor hverken Bodil Koch eller de sorte pantere gør det lettere at løse de tilbageværende problemer.

Den anden kendsgerning er, at i verdenskrigene - kejser Wilhelm's blodige krig - Hitlers hyssenske krig - og Stalins kolde krig - var det væsentlig Amerika, Europa kunne takke for sin frihed. Så vidt jeg ved, er det eneste stående i verdenshistorien, at en stormagt står som sejner uden at lægge andres territorier og befolkninger under sig. I Vietnam ville der ingen amerikanske soldater have været, hvis ikke kommunisterne også havde forsøgt sig der med de metoder, hvormed de i Asien har underlagt sig landområder og folkeslag i Kina, Marshall, Mongoliet, Tibet, Nord-Korea og Nord-Vietnam - og i Europa har undertrykt mange nationer i det russiske rige, Estland, Letland, Litauen, Øst-Tyskland, Polen, Rumænien, Bulgarien, Jugoslavien, Albanien, Ungarn og Tjekslovakiet.

Den tredje kendsgerning er, at den folkeafstemning, som alle demokrater lægges sådan efter, faktisk finder sted hver dag.

I nutidens virksomheder vil medarbejderskabet om målsætninger og opfyldelse af behovet for medindflydelse på og indhold i eget arbejde være de vigtigste motivationsfaktorer.

... Udviklingen i de kommende 10 år vil medføre, at medarbejderne får et større tilhørsforhold til de enkelte virksomheder end til de respektive fagorganisationer. ... Lidt provokerende sagt eksisterer LO og Arbejdsgiverforeningen først og fremmest i dag, fordi man i virksomhederne ikke tidligere har kunnet finde frem til et indre samarbejde, der i tilstrækkelig grad tog hensyn til parternes behov. Når behovet er dækket og man finder frem til et samarbejde om målsætninger, vil de to gigantorganisationer skifte karakter og blive mere servicebetonede.

Universitetslektor Gunnar Thorlund Jepsen, Aarhus, om selskabsbeskatningen:

Et skatteetaretsk argument for at forskelsbehandle andelselskaber, der ikke er brugstøremøder og brugstøremøder samt andelselskaber på den ene side og eksisterer ikke. Konkurrenceansigt vil en ensartet beskattning af selskaber indebære, at de forskellige selskaber kunne konkurrere på lige fod. Den tendens der er til total monopolisering, der f. eks. sker inden for landbrugets andelsorganisationer, kunne måske ikke modvirkes, men ville dog ikke delvis blive finansieret af konkurrenterne. Netop derfor har naturligvis en sådan tankegang ingen økonomiske politiske muligheder.

Folketingsmedlem, sekretær, cand. polit. Jens Kampmann om industrifinansieringsproblemer i 70'erne:

Konklusionen må nødvendigvis blive, at samfundets må overtage et større ansvar for finansieringen af erhvervslivet - herunder industrien. Det kan i denne forbindelse ikke være afgørende, hvilken politisk etikette man vil sætte på en sådan erhvervspolitik.

Grundskyldens indførelse ved en ændring af vurderingsprincipperne tog tilbergt hensyn til de nævnte forhold.

I afhandlingen analyseres videre grundskyldens udvikling i Danmark. Grundskylden skylden var helt fra sin begyndelse en beskatning udført ved politiske kompromiser. Da De konservative fra starten stemte imod grundskylden, blev kompromiserne indgået mellem de partier, der var ved landbrugernes interesse på den ene side og først og fremmest Socialdemokratiet på den anden side. Venstre og siden 1950 Det Radikale Venstre accepterede grundskyldens skylden og senere skærpelser hertil mod bestemmelser, der skulle sikre, at landbrugsejendomme blev fritaget for skatten. Derfor blev grundskyldens skylden i praksis en skat alene på de jordværdistigninger, der lå udover den gennemsnitlige stigning i hele landet eller i udvalgte områder i landet. Grundskyldens skylden blev selvedes hovedsagelig aktuel i byudviklingsområder, hvor jorden blev inddraget fra land til byzoner og hvor man på grund af særlige vurderingsregler for landbrugsjord - den såkaldte bondegårds-vurdering - på en gang indtog forværdingsværdien som byjord

For så vidt angår fondsdannelser skulle der næppe være grund til at oprette nye kanaliseringsinstitutioner eller pengeskattefor. Med hensyn til statsmidlerne vil det ud fra almindeligt anerkendte forvaltningsmæssige og politiske synspunkter næppe være rigtig at lade kanaliseringen forregå gennem en i princippet privat pengesektor ... På denne baggrund forekommer oprettelsen af en statslig investeringsbank at være et rimeligt erhvervspolitisk initiativ.

Det vil også - evt. gennem udlånsvirksomhed i investeringsbanken - blive nødvendigt at aktivere en række store kapitalbeholdninger - fondsbeholdninger i forsikringselskaber, pensionskasser og ATP-fonden.

Fabrikant Karl Krøyer, Aarhus, om dansk industri i 1980:

Når vi ser på dansk industri i 1980, vil vi finde, at de virksomheder, hvis produkter og metoder i 1970 "var på højde med de bedste i udlandet", er i svære vanskeligheder eller har opgivet. Deres sigte har nemlig ikke været højt nok.

I den kommende tid vil det ikke være tilstrækkeligt at "følge med". Man må være forud. Desværre er vi jo mest trænet i at følge med.

Hele vort uddannelsessystem har været baseret på optræning i, hvad andre har fundet på, hvad andre har gjort, og at sætte sig ind i tanker, andre har tænkt. Og har personale- og avanceringspolitik ikke mange steder begyndt dem, der gjorde, som der blev sagt?

Enhver virksomhed kan rose sig af i hvert fald en kreativ bevidsthed: virksomhedens start. Men desværre er det ofte således, at dette også betegner kreativitetens kulmination. Måske tyder på, at en virksomheds kreativitet aftager med alder og størrelse.

Lektor, cand. polit. Erling Olsen, København, giver læsere af artiklen om regionalpolitik dette råd:

"Læg din virksomhed i en stør-

re provinsby med skub i. En af de steder, hvor borgmesteren ikke er bange for at give penge ud til et kulturliv og meget andet, som vækker respekt landet over. Den by har en chance for at blive valgt til regionalt kraftcenter. Og så skal du se, hvor hjulene kommer til at snurre".

Direktør Wilhelm Paves, Sveriges Industriforbund, om industri-samarbejde i Norden:

General Motors forskellige divisionschefer ville antagelig få betydelige udbytte af den højeste ledelse, om de foretog hver deres markedsundersøgelser og om de i udlandet havde hver sine tilvirknings- og selskabskaber. Skulle man kunne tænke sig, at de nordiske industrier sammen eller gruppevis foretog markedsundersøgelser? Et enkelt foretagende har ofte så lille reservedapacitet, at det ikke kan betale sig at lave en virkelig markedsundersøgelse bare af hensyn til den lille reserve.

Professor Jørgen Pedersen, Aarhus, om lønudviklingen og organisationerne:

Fagforeningernes virkelige opgave er ikke som tidligere at øve et stærkt lønpress, men i sam-

drægtighed med arbejdsgiverne at søge at stabilisere løn- og arbejdsforholdene og at hindre en stigning i lønnen, der er ude af harmoni med konkurrenceforholdene ude i verden, og som derfor kan tvinge regeringen til foranstaltninger, der går ud over be-skræftigelsen og produktionen. Overenskomstforhandlingerne får derfor mere og mere karakter af skiforhandlinger.

Man kunne da synes, det ville være en passende opgave for fagforeningerne at søge lønnen stabiliseret under akutte perioder med overefterspørgsel. Der er vist ingen tvivl om, at lederne i for-ståelse med arbejdsgiverne til-stræber at løse denne opgave, men den er svær. Den betyder jo, at fagforeningerne på visse om-råder skal tilstræbe en art maksi-malpris på arbejdskraft og der-med følgende rationering. Det si-ger sig selv, at det ikke er den rolle, deres medlemmer i almin-delighed ventler, deres ledere skal spille.

Jeg kunne tænke mig, at spørgsmålet om løn og andre arbejdsvilkår blev afgjort ved overenskomst på mere lokalt plan, men for at være gyldige skulle stadfæstes af et statsligt lønmærn bestående af embedsmænd og re-

præsentanter for hovedorganisa-tionerne. Herved skulle man have mulighed for at hindre, at højt uddannede og højlønnede grup-per, der varetager betydningsful-de funktioner i samfundet, bru-ger deres strategisk gunstige po-sition til at tilvinde sig begun-stigelser på andres bekostning. Jeg tænker her på den stigende organisering af netop disse grup-per efter gammeldags fagfor- eningsmæssige principper.

Direktør, dr. phil. Eggert Petersen, Mentalhygiejnisk Forsknings-institut, om forholdet mellem lønudvikling og arbejdsstyrer:

Lad Hansen vælge at pukke for at få det lavere lønansyn - på ak-kord og overtid. Men lad også Jensen vælge at have det rart på sin arbejdsplads - en halv dag om ugen. Den praktiske konsekvens af dette er for det første afskaf-felsen af alle akkordsystemer, der jo har vist sig ikke alene at være psykologisk primitive, men som også etisk er menneskeligt nedværdiggende. Jeg gad nok se den direktør eller akademiker, der skulle arbejde efter akkord-princippet - og ikke ud fra an-svarsprincippet. Lad os få til-vælsfremmende lønsystemer i ste-det for produktionsfremmende.

Den kommunale ejendomsbeskatning

De samlede udskrevne kommunale ejendoms-skatter er steget fra 1482 mill. kr. i 1969-70 til 2104 mill. kr. i 1970-71 eller med 42 pct. Stigningen må ses på baggrund af de ved den 1. almindelige vur-dering i 1969 foretagne forhøjelser af de skattepligtige grundværdier.

Primær-kommunerne		Millioner kroner	
Udskr. beløb:	1969/70	1970/71	1969/70
Grundskyld	817	1024	652
Ejendoms-skyld	178	141	42
Samtl. ejendoms-sk.	1167	1398	315

De amtskommunale ejendoms-skatter (fortrinvis grundskyld) er mere end fordoblet, fra 315 mill. kr. i 1969-70 til 706 mill. kr. i 1970-71. Foruden værdistignin-gen ved 1969-vurderingen har købstederes indlemmelse pr. 1. april 1970 i amtskommunerne, som samtidig har overtaget køb-stederenes sygehusopgaver, indvir- ket på den stærke vækst i ejen-doms-skatterne. Endvidere er de amtskommunale grundskyldpro-miller blevet forhøjet, så alle amtskommuner, bortset fra Kø-benhavn og Frederiksberg amts-kommuner, i 1970-71 har anvendt højeste promille på 20. I begy-nelsen af 1970-71 har anvendt på grund af den lave forværd- ingsprocent været fritaget for amtskommunal grundskyld.

(Danmarks Statistik).

LUFTHAVN - eller 1000 hospitalspladser?

Som omtalt i sidste nummer af "Vejen Frem" er der i Aarhus amt iværksat en protestaktion, rettet mod planerne om anlæg-gelse af en storlufthavn ved Ham-mel med et par kendte retsstats-folk som initiativtagere. Det har vist sig, at der er mange, der som protestfolkene mener, at det, spe-cielt i den situation, vi p. t. be-finder os i, ville være naturligt at forvente en rimelig tilbageholden-hed hos amter og kommuner, og da danske særligt, når talen er om udprægede prestigeprojekter, Retsforbundets landsformand, Ib Christensen har i en ar-

tikel i Randers Dagblad beskri-tiget sig med spørgsmålet, og han skriver bl a.:

klagelse over, at Folketinget ikke, samtidig med at den nye byrde-fordelelse placerer en lang række opgaver i kommuner og amter, sørgede for at give særlig anerkendelse til de nye opgaver tilfredsstillende. - En nærliggende mulighed havde det været at fjerne loftet over den amtskommunale grund-skyld, nærliggende fordi det bli-ver klart for flere og flere, at de nye jordlove ikke på nogen måde har stoppet den samfundsskade-lige og inflationsfremkaldende jordspekulation.

(fortsættes)

Sproget er et redskab

Når en mindre sproggruppe krampagtigt holder fast ved kun at ville tale modersmålet, udelukker den sig fra de store muligheder, der er ved at kunne kommunikere med alle.

Hvad er den dybere baggrund for fransk-canadierens lavere levestandard og ringere sociale forhold end den engelsktalende del af befolkningen, som den nu søger at rive sig løs fra? Formentlig den krampagtige fastholden ved det franske sprog og forsøg på at undgå at tale engelsk.

Hvis en ung fransk-canadier får en stilling i et firma med forretningsforbindelser i det øvrige Canada og i samhandel med såvel Commonwealth som den store sydlige nabo, U.S.A., vil han ikke opnå de samme advancementmuligheder som hans engelsktalende kollega, der kan kommunikere med alle andre end lige netop de 5 millioner andre fransk-canadiere. Her har vi sikkert forklaringen på den relativt høje ledighedsprocent og det lave lønniveau for de fransktalende.

Som modstykke kendes for eksempel danske emigranter, som siger, at de må acceptere landets sprog og sædvaner, som var de indfødte.

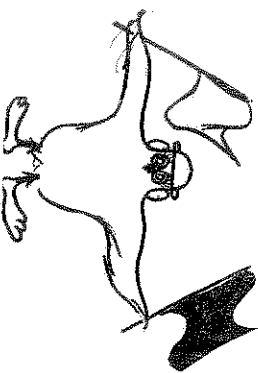
Men Canada er ikke et ensstående tilfælde. De fattigste i Irland er de 10.000, der kun taler gælisk. I misforstået nationalisme tvinger Irland hele befolkningen til at være 2-sproget i stedet for at betragte gælisk som den naturlige sprogstand, det er. Alle offentlige tryksager skal udtredes på 2 sprog, og alle retsdinglinger foregår på 2 sprog. Selv om skolebørnene i Irland i 7 år lærer gælisk, er der stort set ingen uddover de 10.000 - der bruger det. Det er i den grad en tvang, der føles så stærkt, at ingen irske skolebørn gør mere ved det gæliske, end de er tvunget til. Det er blevet en belastning for det offentlige liv og er med til at holde den irske levestandard under den engelske.

En af grundene til, at inderne i Vest- og Sydafrika er misundte og upopulære, er, at de takket være deres engelskundskaber lettere laver forretning end deres sorte brødre.

I hele Sydeuropa kan enhver engelskryndig - dygtig eller ej - få plads med høj løn i turistbranchen, fordi alt for få lærer engelsk i de latinske lande.

Tyske og japanske forretnings-

UGENSHAK

Signalerne fra de konservatives landsmøde: Hvordan var det nu, de var? Social-liberal konservativisme - eller konservativ liberal socialisme, kollektalisme blandt venner.

folk har forlængst indset nødvendigheden af at kunne engelsk. En tysk forretningsmand for eksempel forventer ikke længere, at danske forretningsforbindelser me-

Knud Tholstrup

strer hans eget sprog, og taler derfor engelsk.

Når skandinaviske forretningsfolk laver forretning med Finland, sker det næsten altid gennem de svensktalende finner. Trods den megen lyrisk og romantik, det nordiske sammenhold omgæves med, modarbejder finnerne anvendelsen af svensk i misforstået nationalisme - til skade for Finland. Ja, til så stor skade, at Finland i øjeblikket har dalende befolkningsstal, fordi ehvervsmulighe-

derne i nabolandet Sverige er bedre.

Danmark holder i virkeligheden den grønlandske befolkning nede ved ikke at gøre dansk til dagligsprog og lade grønlandsk være, hvad det er, en museumsgenstand. Skal Grønlands befolkning have lige betingelser med syddanskerne i deres eget land, er første skridt, at de læser og skriver dansk lige så godt som syddanskerne. Tænk, hvor få bøger der oversættes til tykt grønlandsk (som egentlig er et kunstsprog), og tænk, hvilke rigdomme bibliotekerne indeholder for de grønlandere, der kan læse de danske bøger. Endelig er dansk for grønlanderne også det første skridt på vejen til at lære verdenssproget engelsk.

Her i Danmark kan vi glæde os over den udvikling, at alle børn nu lærer engelsk således at fremtidens dansker kan tale med folk, hvor han end kommer frem i verden. Det er i dag kun forbeholdt et mindretal af den lidt ældre generation.

Der kunne nævnes mange andre eksempler. Sproget er et kommunikationsmiddel og et redskab frem for noget andet. At kunne tjene sit brød under lige vilkår med andre har man først og fremmest brug for. Romantik, lyrisk og museumsgenstande er noget, man skal have råd til, når de elementære behov er tilfredsstillet.

Knud Tholstrup.

Købt for egne penge

K. M. Sørensen, Strandbyen Marstal, har i **ÆRØ FOLKEBLAD** (Fyns Amts Avis) i et indlæg konstateret, at man bliver købt for sine egne penge. - Han skriver blandt andet.

I Fyns Amts Avis/„Ærø Folkeblad“ læser man, at Marstal kommune udbetaler 348.000 kr. i børnetilskud pr. kvartal, i alt kr. 1.392.000 pr. år, og at dette beløb ikke belaster kommunens budget, idet der er 100 pct. refusion fra staten.

Er Marstal kommune da ikke beliggende i staten Danmark? -

Altså har Marstal kommunes skatteydere selv indbetalt disse tilskudspenge, kaldet børnetilskud. Ikke alene disse 1.392.000 kr., der udbetales i fire rater, men det dobbelte, ja, det tredobbelte beløb har alle Marstals skatteydere selv indbetalt i statskat, moms m. m. Prøv selv at regne efter.

Hver gang de går på indkøb, betaler de 15 procent af varens pris plus alle de omkostninger, ellers hverene har med at opkræve disse store beløb, endog på brændsel, vand, lys, fragt, kørsel, telefon og rejser. Ja, af ethvert arbejde, der udføres, betales der 15 procent. De kan regne med, at disse udbetalinger pr. barn 1100

V E J E N F R E M

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang - Nr. 47 - 21. november 1970

Norden og EEC

- De fire gamle partiers dagsordenvedtagelse i Folketinget forleden er en ny bekræftelse af, at Danmark blindt følger England i markedspolitikken, udtaler Retsforbundets formand *10 Christensen* på Henry George Forbunds årsnode den 15. november:

- I modsætning til de fire gamle partier, som kun ønsker vilkårene for de andre nordiske landes samarbejde med EEC opklaret inden endelig dansk stillingtagen, mener Retsforbundet, at et dansk medlemskab ovenover vedt kun kan komme på tale, hvis både England og Norge, helst også andre nordiske lande, bliver medlemmer.

Spørgsmålet er aktuelt, fordi Norge møder modstand mod sine krav i Bruxelles, mens skæpsis over for og modstand imod medlemskab af EEC er voksende i Norge, langt ind i regeringskredse.

Det største problem

„Det største problem for 70'ernes politik bliver at finde bedre løsninger end 60'ernes for det enkelte menneskes frihed, selvbestemmelses- og udfoldelsesret på den ene side og fællesskabets, samfundets ret på den anden. Det gælder om at skabe et samfund, hvor der er størst mulig harmoni mellem menneskers byggende på frie menneskers frie vilje samarbejde, et samfund, der hverken beherskes af tvangskollektivismen eller monopolkapitalisme, af organisationsvræde eller nihilisme.

Der må altså ske en afejning af den enkelte borgers ret over for fællesskabets ret. At finde frem til denne afejning er det grundlæggende i Retsforbundets filosofi, som komplementært forer krævet om social retfærdighed med krævet om personlig frihed.“

(1b Christensen i „IKARIOS“)

En dansk indtræden i EEC, medens de øvrige nordiske lande får en løstere tilknytning, vil ikke kunne undgå at føre os længere væk fra Norden.

Norden kan ikke klare sig uden Europa, men i en vis forstand kan Danmark altså dog komme i den situation at skulle vælge mellem Norden og Europa, og så er det trist, at de fire gamle partier åbenbart foretrækker EEC frem for f. eks. et nordisk frihandelsområde, associeret EEC, sluttende Ib Christensen.

Kan SAGT

Det er ingen tilfældighed, at individualisme, privat foretagsomhed og fri konkurrence blev opfattet som radikale og „statsfjendelige“ ideer i lande som Tyskland, da der herskede et autoritært styre og et autoritært statsbegreb.

(-Russel Kirk i „The Conservative Mind“)

Vildfarelsen ligger i at tro, at man kan være fri indvendigt under et diktatorisk system.

(-George Orwell).

Mennesket har en tendens til at leve af brød alene, når der kun findes meget lidt brød.

(Douglas McGregor).

En politikers styrke ligger ofte i hans modstanderes svaghed.

(-Edgar Faure).

At tilhøre gruppen kvindekonnet betyder generelt i de vestlige kulturer at have lavere løn end mænd, at have mindre adgang til overordnede stillinger, at have dårligere uddannelse og at være mindre politisk aktiv end mænd.

(-Harriet Holter, norsk sociolog).

Den, der vil undergrave moralen i disse tider, må grave dybt.

(-Gahlin, „Dagens Nyheter“).

hjælp af minefelter, pigtrådshegn og cementmure må man hindre folk i at flygte fra det marxistiske forbillede og den kommunistiske realitet. I USA må man

begrænse indvandringen. Så stærk har tilstrømningen været. Store fortun velser mere end små fejl.

Viggo Starcke.

Forenings- og kredsmeddelelser

Meddelelser:
som ønskes optaget
i bladet
for kommende udgave
må være
redaktionen i hænde
senest
onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Stranden 8, 1061 Kbh. K.
Telf. Munkto 4541 og 4542.
Kontortid: Mandag-tirsdag 10-14, lørdag lukket.

Odensekredsen

På et møde i Retsforbundets Odense-kreds mandag aften foreslog medlem af partiets forbundsråd, lærer Alfred Hansen, Komp, ligningsloven ændret, så rettelser i fremtiden selv må bestemme, på hvis selvangivelse renteforfatter til hus, hvorforskringspræmier m. m. ønskes fratrasket den skattepligtige indkomst.

Der er ingen retfærdig eller saglig begrundelse for, at disse fratræk skal antones på mandens selvangivelse. Ofte er husstignens indkomst større end mandens, og efter den nugældende lov beskattes denne familie hårdere end den, hvor mandens indkomst er størst.

Det er endvidere på høje tid, at udgifter til hushjælp gøres fradragsberettigede, sluttede forbundsrådsmedlem Alfred Hansen sin tale i Odense.

Sv. Nyholm Sørensen, Trunderup, Kværndrup.

Randerskredsen

Der blev på et møde med vintermedlemme, og vi lægger ud med et møde på Højskolehotellet den 24. november - med vores landsformand, Ib Christensen, og Randerskredsens folketingskandidat, Povl M. Sørensen, Grenaa, som talere.

Det bliver et offentligt møde med fri diskussion efter talernes indlæg.

N. B. Medlemmerne bedes dog møde kl. 19.30, da vil amtskredsformand E. R. Jensen, Grenaa, behøve organisationsproblemerne og agitationsmuligheder.

Det er vigtigt, at så mange som muligt møder op; vi kan let få

STARCKES MØDER

Mandag d. 30. november kl. 19.30 i Arbejdernes Forsamlingsbygning, Kildegade, Horsens (ikke Kolding) taler folketingsmand Bernhard Tassen, Socialdemokratiet, overlæge Jacob Christensen, Kristeligt Folkeparti, og minister Viggo Starcke fra Retsforbundet. Emnet er kristendom og politik.

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest. 20 stk. kr. 7,50.

"GYDEN DAL", Holmstrup st.

HAGSTRØM

Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 78

BØRGE ROESEN

Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

mægler fru Grete Lausen, vil indlede en diskussion: Har vi svaret på ungdomsoprøret?

P. u. v.
Bent Struarnup.

EN INTERESSANT WEEK-END

For Retsforbundets kandidater og kandidatlevere afholder vi lørdag den 5.-12. og søndag den 6.-12. et week-end kursus på SNAPITUN FÆRREGÅRD ved Horsens fjord.

Forplejningen er i kl. Sengene er gode, og når vi er vågne, er der aktivitet for alle pengene.

Programmet ser således ud:

LØRDAG:

Kl. 10.00: Paneldiskussion.
12.00: Middag.
13.30: Talerkursus.
15.30: Kaffe pause.
16.00: Talerkursus forts.
18.30: Aftensmad.
20.00: Øvelser m. båndopt. 1 2 - 4 grupper.

SØNDAG:

Kl. 8.00: Morgenmad.
9.00: Paneldiskussion.
10.00: Talerkursus.
12.00: Middag.
13.30: Mødelereknik.
15.00: Kaffe pause.
15.30: Trekanldiskussion. - 3 deltagere udpeges forud. Aktivt emne. Til dette møde indbydes medlemmer og interessererede fra oplandet.

17.30: Afslutning ved Sv. Gerhauge.

Tilmeldelse til dette kursus kan ske til landssekretariatet. Ved Stranden 8, 1061 København K.

Vi opfordrer de medlemmer, der er indstillede på at være kandidater for Retsforbundet ved det kommende valg til at melde sig, og vi opfordrer kredsformændene til at drage omsorg for, at de kandidater, der allerede er opstillet, melder sig.

Prisen er ved hjælp af Helge Mathens Mindefond og 1000-mandsforeningen bragt ned på kr. 60,- pr. deltag. Incl. rejse - nænsel hvor i landet man bor.

Til at lede talerkursus har vi efter fået talepædagog Elyta Kildsen, Vejle - så ved de, der deltog i de tidligere kurser, at vi er i gode hænder og kan få lært noget.

Derfor: MELD JER TIL - OG GØR DET NU!

På agitationsudvalgets vegne: Svend Gerhauge.

Vejen

Søndag den 22. november afholder Fibe amt offentligt møde i Palmehaven i Vejen kl. 14.00 med følgende talere:

Næstformanden for de jyske husmandsforeninger, Chr. Sørensen, Thisted, om landbrugets perspektiver i det danske samfundsmønstre - samt skoleinspektør Niels Nørh. Esbjerg, om politiske aktiviteter. Alle er velkomne, og vi håber på stort fremmøde.

Kal Pedersen, amtskredsformand.

Fåborg

Retsforbundet i de tidligere Fåborg- og Højrup-kredse indbyder hermed til offentligt møde på Rasmussens Hotel, Fåborg, mandag den 30. november kl. 20.00.

Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, taler om "DEN TREDIE MULIGHED I DANSK POLITIK".

Efter det offentlige møde er der generalforsamling i den nye Fåborg kreds.

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent.
2. Beretning fra kredsen.
3. Nedlæggelse af de tidligere Fåborg- og Højrup-kredse.
4. Oprettelse af den nye Fåborg kreds.
5. Drøftelse af organisationsforhold. (Herunder arrangermenter i vinterens løb samt igangsættelse af medlemshverve-kampagne.

- 6.-9. Valg af bestyrelse.
10. Valg af folketingskandidat. Eventuelt.

Kr. Madsen, (formand for Fåborg-kredsen), Jørgen Lillemark.

MØDE I HORSSENS

Over emnet KRISTENDOM OG POLITIK taler folketingsmedlem B. Tassen, Kolding (Socialdemokratiet), landsformand, overlæge Jac. Christensen, Horsens (Kristeligt Folkeparti) og fhv. minister, dr. Viggo Starcke (Retsforbundet) i Arbejdernes Forsamlingsbygning, Kildegade, Horsens, mandag den 30. november - kl. 19.30. - Bemærk

Vejle amt

Ordner generalforsamling afholdes på Højskolehotellet i Vejle torsdag den 26. ds. kl. 20.00 med følgende

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent.
2. Formandens beretning.
3. Valg af formand.
4. Valg af agitationsleder - pressesekretær.
5. Indkomne forslag.
6. Arbejdspåbud for det kommende valgår.
7. Kandidatopgørelse.
8. Eventuelt.

På amtsbestyrelsens vegne:

Sv. Aa. Gabel.

Frivilligt bidrag til "Vejen Frem"

Vi har med tak modtaget bidrag fra følgende:

E. A. Axgil, Østervang - Klavs Lemche, København F. - Chr. Schønnemann-Hansen, Horsens - Niels P. Pedersen, Kjellerup - Paul E. Jensen, Frydelskshavn - Henning Jensen, Fredensborg - Bjarne Tendal, Stokkemarke - Olaf Jespersen, København Ø. - Jens Rasmussen, Boultstrup - Jens Lund, Brande - Jost. Jensen, Holbæk - Anker Vestergaard, Jels - Kristine Svendsen, Løgstør - Anders Jensen, Rønne - J. Grubbø, Svendborg - J. P. Hansen, Huls - J. H. Jensen, Søby - Rasmus P. Tyvosen, Tinglev - V. Kongshøj, Viborg - Just Christensen, Aalborg - H. F. Himmelstrup, Aarhus N. - Svend Bakmann, København Ø. - A. Deltelsen, Frederikshavn - J. Gregersen, Hals - Viggo Sørensen, Herlev - Gunnar Nielsen, København - Kristine Engberg, Odense - Hans Boje Nielsen, Slagelse - H. Rasch, Stubbekøbing - H. G. Lillienfeldt, Greth. - Knud J. Philipsen, Hasle - Selma Holst, Silkeborg - Frode Jørgensen, Vemmeløv - K. Wilhelmson, København Valby - Ane Pedersen, Helsingør - Anita Schapp, Holte - S. Bonde Jensen, Randers - Ole Olsen, Silkeborg - Arnold L. Thomsen, Skovhunde - J. H. Holm, Aarhus N. - I. Christoffersen, København S. - P. Sejer Neesgaard, Bredebro - Anna S. Nielsen, Fredericia - Else Beig-Madsen, Grindsted - S. Ulander, Hillerød - Peter Melgaard, Løkken - Rasmus Hansen, Løsning - K. Rihberg Jensen, Viby, Sj. - B. Severin Petersen, København S. - Fr. Christensen, København NV. - Finn Christensen, Bindeslev - Otto Kærup, Gistrup - Ejnar Sørensen, Kliplev - Viggo Andersen.

KLIP TIL BLADETS KANT

Underleggede bestille

VEJEN FREM

Årsabonnement 52 kr.
Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Søling

Postadr.

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,
2100 København Ø.

Tryksag

Kan
medfølges
afkøbt
i postbrev
kassette

56